

Alituinen on se kilpailu niin pahan maailman,
jossa jotkut jäävät sivuun, jotkut saavat kunnian.
Vielä niitäkin on, jotka siihen väliin mahtuvat,
kun kootaan palapeli, jota sudet palvovat.
Palapeli, jota sudet palvovat.

Kuka kertoi muille peliohjeet joita tunne et?
Kuinka julmat ovat täällä pienimmätkin ihmiset?
Sen sait kyllä nähdä ennen koulutiesi alkua,
kun vielä uskoit, että sinulla on toivoa.
Uskoit että sinulla on toivoa.

Nyt nouse ylös älä pelkää enempää.
Vihan ruoskista vain yhteen selkään ikijälki jää!

Ei helppo ole jatkaa taistelua tappavaa.
On silti luovuttaminen niin paljon vaikeempaa.
Ei tätä tietä jättää voi,
kun sisälläsi vielä soi
se vaskisydän, johon kirveet kuluessaan kipunoi.

Ei helppo ole olla sinä, joka huomaat sen:
oot pala sopimaton peliin näiden palojen.
Vaan sinut hyvin hiottiin,
vaik' ei kai näihin tarpeisiin.
On arvaamaton paikkasi, vaan vasta peliin ryhdyttiin.

Kiusattuna kerran oltuaan ei koskaan vapaudu
heikko, köyhä, liian suuri taikka muuten merkattu.
Sadat sukupolvet ennen meitä kivun ihmisen
niin kovin urheasti kantaa saivat taistellen.
Urheasti kantaa saivat taistellen.

Susilla on susilauma, leijonilla laumansa.
Onpa ihmislapsillakin ryhmä johon kuulua.
Vaan jos sopia et saata maailmamme piireihin,
on sinun turha pyytää, turha antaa heidänkin.
Turha pyytää, turha antaa heidänkin.

On silti katsottava yhä eteenpäin.
Sieltä saattaa aamu uusi nousta ihan yllättäin.

Ei helppo ole jatkaa taistelua tappavaa.
On silti luovuttaminen niin paljon vaikeempaa.
Ei tätä tietä jättää voi,
kun sisälläsi vielä soi
se lihasydän, johon Luoja ikitulen kerran loi.

Ei helppo ole olla sinä, joka huomaat sen:
oot pala sopimaton peliin näiden palojen.
Vaan sinut hyvin hiottiin,
vaik' ei kai näihin tarpeisiin.
On korvaamaton palanen, sen reunat vaikka poltettiin.

Joka ainut meistä rikottiin, kun alkoi kapina.
Toinen vain on toista rikotumpi toisen orjana.
Toinen säälimättä ennen kuin saa elää, surmataan,
kun kootaan palapeli, joka kerran tuhotaan.
Palapeli, joka kerran tuhotaan.

Joka päivä paljon voittanut vie jossain muilta pois
jotain, jonka väliinputoaja muille antaa vois.
Moni huonoimmista kunnian saa, moni paraskin,
vaan yksi tulisydän hakkaa yksin vieläkin.
Tulisydän hakkaa yksin vieläkin.

Sen älä anna tulvavesiin sammua.
Viham ruoskatkaan ei tehneet Herran tuleen loppua.

Ei helppo ole jatkaa taistelua tappavaa.
On silti luovuttaminen niin paljon vaikeempaa.
Ei tätä tietä jättää voi,
kun sisälläsi vielä soi
se tulisydän, jonka Herra itsellensä valikoi.

Ei helppo ole olla sinä, joka huomaat sen:
oot pala sopimaton peliin näiden palojen.
Vaan sinut hyvin hiottiin,
vaik' ei kai näihin tarpeisiin.
On vielä paikka hänellekin, joka yksin jätettiin.